

SLOVENEK.

Političen list za slovenski narod.

Po pošti prejemam velja:

Za celo leto predplačan 15 gld., za pol leta 8 gld., za četrt leta 4 gld., za jeden mesec 1 gld. 40 kr.

V administraciji prejemam velja:

Za celo leto 12 gld., za pol leta 6 gld., za četrt leta 3 gld., za jeden mesec 1 gld.

V Ljubljani na dom pošiljan velja 1 gld. 20 kr. več na leto.
Posamne številke po 7 kr.

Naročnino in oznanila (insertate) vsprejema upravnštvo in ekspeditelja v „Katol. Tiskarni“, Vodniškove ulice št. 2.

Rokopisi se ne vračajo, nefrankovana pisma ne vsprejemajo.

Vredništvo je v Semeniških ulicah št. 2, I., 17.

Izhaja vsak dan, izvzemši nedelje in praznike, ob pol 6 uri popoldne.

Štev. 7.

V Ljubljani, v sredo 10. januarija 1894.

Letnik XXII

Občni zbor katoliško-političnega društva v Ljubljani.

Dne 9. januarija vršil se je vsakoletni redni občni zbor katoliško-političnega društva v Ljubljani. Na zborovanje je došlo nad 70 društvenih članov, s svojo navzočnostjo počastil je zbor tudi blag. gospod deželni glavar Oton Detela; izmed državnih in deželnih poslancev bili so razven g. predsednika navzoči gg.: Pfeifer, Povše, Dragoš, Ogorelec, dr. Papež, Pakiž, Stegnar in Zitnik.

Predsednik kanonik Klun otvori zborovanje, konstatuje sklepčnost zbora ter predstavi vladnega komisarja g. Podgorška. Na to poda nekako podobno sedanjega političnega položaja z nastopnim govorom:

Slavna gospôda!

V imenu katoliško-političnega društva Vas pri srčno pozdravljam in se vsem iskreno zahvaljujem, da ste se zbrali v tako lepem številu na občni zbor. Gospod tajnik Vam bo poročal o važnejših dogodkih in raznih premembah, ki so vplivale na politični položaj, vendar se mi zdi potrebno, da o tem položaju tudi jaz spregovorim nekoliko besed.

Znano Vam je, da je leta 1891 s pričetkom sedanje dobe prejšnja desnica prišla ob moč, da se je razpočil tako imenovani železni ebroč. Staročehi so se morali umakniti Mladočehom, katerih pa ni bila volja, stopiti v zvezo z drugima desniškima kluboma, ampak ki so že iz prvega početka vladi napovedali najstrožje nasprotovanje. Ostala sta torej od prejšnje desnice le poljski in konservativni klub, kateremu se je pridružila peščica staročeških ostanov iz Češke in Moravske in češki veliki posestniki. Ta dva kluba sta bila premajhna, da bi bila imela večino v državnem zboru, ker sta štela skupaj samo 143 glasov, katerih je pa za absolutno večino treba 177.

Treba je bilo torej vladi gledati, kje bi dobila še druge glasove, da bi mogla za svoje predloge dobiti večino. V tej stiski so ji na pomoč prihiteli levičarji, ki so se bili opozicije naveličali, in so se prav nadležno ponujali vladi.

Njih prva misel je bila, zvezati se s Poljaki in popolnoma odriniti konservativni klub, ter se na ta način maščevati nad grofom Hohenwartom, kateremu so podtikali glavno krivdo, da so morali prej tako ponosni in mogočni gospodje skozi 12 let brezvspešno hlapčevati v državnem zboru. Ali ker se na jedni strani Poljaki nikakor niso hoteli ločiti od svojih starih in skušenih zaveznikov, ker se na drugi strani tudi grof Taaffe ni hotel na milost in nemilost udati levičarjem, so ti slednjič odnehali in rodila se je tako imenovana trinogata večina, ki je v nekaterih slučajih soglasno postopala, sicer pa ostala brez vsakere tesnejše zveze. Vsaki klub je marveč povdarjal svojo neodvisnost in vladi naznanjal, da svojih načel ne mara zatajiti, ampak jo le podpirati, ako se hoče ozirati na ta načela. Poljski klub se je v prvi vrsti skliceval na svoja avtonomna, konservativni klub pa na svoja katoliška, politična, narodna in gospodarska načela, in levičarji so se zopet spominjali svoje preteklosti, češ, da se, vstopivši v trinogato večino, nečejo vezati na nobeno stran, ampak si hraniti prosto roko.

Tako je šlo nekoliko časa, ali vsakdo je spredel, da mora ta tolikanj površna zveza pri količkaj huji skušnjavi popustiti. To se je zgodilo letos o priliki, ko je ministerski predsednik grof Taaffe zbornici predložil načrt zakona o premembah volilnega reda, ki je kakor strela z jasnega neba udarila v zbornico. Ni bila pa prememba sama, katera je napravila toliko razburjenost, ker potrebo razno-terih prememb priznavale so vse stranke, ki so bile v tem oziru zbornici izročile celo kopo različnih predlogov. Tudi je grof Taaffe, spoznavši novi položaj, naravnost zagotavljal, da mu ni za nespre-

menjeni sprejem vladnega predloga, in da se premembam njegovim vlada ne bode upirala; stranke so bile marveč najbolj razkačene zaradi načina, po katerem je vladni predlog prišel v zbornico, ne da bi bila prej živa duša vedela zanj. Poudarjalo se je, da se v drugih parlamentih važnejši predlogi le po prejšnjem dogovoru z veljavnejšimi strankami ali vsaj njihovimi voditelji izročajo v rešitev, in da je hotel grof Taaffe, opustivši to konstitucionalno načelo, na led speljati vse stranke. Zato so se precej pri prvem branju dotičnega predloga po robu postavile vse stranke. Levičarji so bili zoper splošno razširjatev volilne pravice in so jo hoteli privoliti le delavcem, kateri so vpisani pri bolniških blagajnah. Konservativni klub načeloma ni zoper razširjatev volilne pravice, ali temu ne more pritrčiti, da bi delavci dobili pravico v skupini kmečkih občin ali trgov in mest, ter s svojimi obilnimi glasovi v manjšino spravljali kmečke in meščanske posestnike, kar bi bilo zlasti pogubno za nje, ako bi se načelo take splošne volilne pravice raztegnilo tudi na volitve za deželni zbor in za občinske zastope. Poljaki so poudarjali avtonomno stališče in pri tej priliki zopet sprožili misel, da bi bilo najbolje, volitve za državni zbor prepustiti deželnim zborom, ki so nekdanj že imeli to pravico.

Ali vse to, kar sem rekel, ne bi bilo imelo nobenih hudih posledic, ker vlada svojega obstanka ni bila navezala na svojo volilno reformo.

(Konec sledi.)

Ogersko državno upravno sodišče in Hrvatska.

Iz Zagreba, 3. januarija.

Naša nagodba z Ogersko bode pretrpela v kratkem zopet hud udarec. Ogerska vlada je namreč sklenila sedanje finančno državno sodišče zjediniti z novim upravnim državnim sodiščem, pod katero

LISTEK

Otrobi.

(Konec.)

Sedaj bi z mirno vestjo lahko odložil škripajoče pero, ali ker je ravno prilika, morda ne bo odveč, ako navedem še dejstvo, katero je dalo povod temu razmotrivanju. Tega ali onega bi le utegnilo zanimati, to tembolj, ker se kaj jednakega ne čuje vsak dan. Marsikdo bi morebiti rekel: „Škoda časa!“ Ali če se vzame v poštev, da je nekdanj o tem govoril celi okraj, in da je stvar dolgo časa razburjala duhove, po tem takem mislim, da se ta mala izguba časa že pozabi.

Pri zgodovinskih dogodkih je sicer neobhodno potrebno, določiti kraj, kje, in čas, kedaj se je dotična reč vršila, in če nima vest o tem nikake objektivne vrednosti. Ali iz lahko umljivih razlogov mi ni možno povedati niti prvega, niti drugega. Za naš smoter bo pa tudi popolnoma zadostovalo, ako navedem gol faktum, Evo ga!

Sedeli smo uprav pri kosilu in otepali dobro polite žganjce, kar vstopi v sobo nam že od davna dobro znana beračica iz bližnjega trga. Ako me spomin ne vara, zvali so jo v obče „Capovo“. Bila

je to že bolj priletna, v dve gubi se držeča, a sicer še jako trdna in silno zgovorna ženska. Jezik jej je neprestano migal, kakor ósi rep, da ostanem pri domači primeri.

„Dobro jutro vam Bog daj; za kak dar božji bi vas prav ponižno prosila, če je vaša volja. O šmarnih mašah bom šla na Sv. goro, bom tudi za vas spomnila,“ jame v svojih običajnih evtemizmih.

„Malo morate potrpeti, da pokosimo,“ dé gospodinja; „saj veste, da ima pri jedi še pes rad mir.“

„O prosim, se bom pa malo oddahnila,“ pravi zopet beračica. „Ali že veste, kaj se je sinoči pri nas dogodilo?“

„Kaj takega? Mi nismo še nič slišali.“

„Jojmine! Sam Bog in sv. križ božji nas varuj take nesreče;“ tu se prekriža ter nadaljuje: „Zabarja — morda ga poznate — je hotel hudič vzeti; pa kar živega, pomislite ljudje božji!“

„Kaj je pa vendar naredil?“ vprašamo vsi vprek.

Ženica malo ponoslja, da bi si spomin razbistrila, kihne, in potem nadaljuje:

„Saj veste, kakšen je bil. Vse, kar je med tednom prisluzil, pognal je v nedeljo po grlu, pa še zmanjkalo mu je. Zena in otroci so pa doma stra-

dali. No, včeraj popoldne gre v cerkev h krščanskemu nauku. Tu so gospod Janez prav ganljivo pridigovali o pijančevanju ter nam kazali, kam ta slabost človeka pripravi. Zabarja je to tako ganilo, da je sklenil, poboljšati se, in da bi bila obljava bolj veljavna, se je potem pri blagoslovu, pred živim Bogom zaklel, da ne bo več popival. Ko pa grede iz cerkve pride do one bajte, ne more iti mimo, da bi si, kakor po navadi, ne privoščil par požirkov žganjca.

Tukaj pa je bilo zbranih že nekaj njegovih bratcev, in on se ni mogel ločiti od njih; kakor da je obsedel na smoli. Mračilo se je že, ko je Zabar zapuščal barako. Špela mu ni hotela več dati na kredo, kar ima čisto prav; saj se je že tako ves opotekal.

Ko pride doli do tistega gozdiča, prikaže se mu neki jako lepo pisan ptič. On ga je hotel vjeti, ali ptič se mu je vedno umikal, letal pa je prav pri tléh. Ko prideta tako že blizu doma, pokliče še ženo, da bi mu pomagala vjeti ptiča. Žena res pride ven, ali ptiča ne vidi nikjer. On začne na to strašno preklinjati in se rotiti. Ptič pa se pri tej priči izpremeni v grdega, kosmatega psa.

Zabarja obide groza in takoj se popolnoma iztrezni. Ves prepaden gre v hišo, a pes pa za njim.

2/4 6 m. m. m.

bode spadala tudi Hrvatska. Že takrat, ko je bilo oživotvoreno finančno državno sodišče, je bila Hrvatska popolnoma prezrena ter ni bil nobeden naših poslancev izbran za člana v tej korporaciji, in vendar si je to sodišče prisvajalo mnogo pravice, ki so zasegale v našo avtonomijo. Mažarom pa ta dosedanja uredba še ni dostatna, nego hočejo z imenovano novo uredbo vso upravo še bolj centralizovati, nego je to dosedaj bilo. Da se pa ne reče, da se pri ustrojuvanju tega novega urada ni vzel obzir tudi na Hrvatsko, izbrali so v dotični odbor našega poslanca Gjurkoviča, o katerem so prepričani, da se ne bode ustavljal nobenemu njihovemu zaključku glede omejenja avtonomije Hrvatske. Če se dotični poslanec vkup z ostalimi do zdaj ni nikdar uprl centralizaciji mažarske, tim manje se bode zdaj sam upiral proti mažarskim naklepom glede naše avtonomije.

Po dosedanjih ustanovah naše avtonomije je kraljevina Hrvatska po §. 47 popolnoma samostalna v zakonodavstvu notranje uprave, sodstva ter cerkve in šole, a po § 48 pripada sodstvo in eksekutiva v vseh instancah razun pomorskega prava le hrvatskim avtonomnim uradom. Tako n. pr. sodijo naše sodnije v vseh zadevah trgovskega prava, če tudi je trgovina zajednički posel med Ogersko in Hrvatsko; ravno tako je tudi vsa eksekutiva v davkarskih zadevah v rokah naše vlade, le zakonodavstvo spada na zajednički sabor. Kaj misli Ogerska pa po novem državnem upravnem sodišču uvesti? Že finančno sodišče se je večkrat vmešalo v eksekutivno vlast naše avtonomne vlade, če tudi ni imalo po nagodbi za to nobene pravice. To nam dokazujejo najbolje naše popolnoma od ogerske vlade odvisne finančne oblasti.

Da je temu tako, krivi so seveda največ naši poslanci na zajedniškem saboru, ker se niso uprli, ko se je pri ustrojuvanju tega urada Hrvatska popolnoma prezrla. Ali ta urad se je mešal samo v eksekutivne zadeve naše vlade, novo upravno sodišče bode posegalo pa tudi dalje. Pred njim ne bode varna tudi naša avtonomija v ožjem obsegu ter bode gotovo vplivala tudi v zakonodavstvu, da se le ta čim bolj stegne.

Pa če je bilo že ustrojenje državnega finančnega sodišča brez sodelovanja Hrvatske nepravičen čin gledé naše avtonomije, tem bolj nepravično bode novo državno upravno sodišče, ki se ne misli v nobenem pogledu ozreti na Hrvatsko, nego bode to kraljevino smatrala kot svojo zadnjo županijo na Erdeljskem. Pri vsem tem je poluslužbeni list hrvatske vlade tako drzovit, da zagovarja ogersko vladu v tej zadevi proti patrijotično mislečim Hrvatom, ki odločno pišejo proti tem novim nakanam mažarskim. „Če so Hrvati molčali gledé finančnega sodišča, zakaj ne bi tudi gledé državnega upravnega sodišča“, piše omenjeni list. A kateri Hrvati so molčali? Ravno oni, ki so mogli Hrvatski v tej zadevi pomoči, namreč poslanci na zajedniškem saboru. Vsi drugi pa so bili odločni protivniki te nove vredbe, kakor so tudi sedaj proti državnemu sodišču.

Zabar jame z rokama in nogama suvati na vse pretege, kakor da je obnorel, ter kriči na vse grlo, da naj mu pomagajo psa spoditi ven, ker ga hoče popasti. Ali čudno: psa nihče ne more opaziti. Vsi navzoči so mislili, da se pijancu meša. Ta pa ves obnemogel leže na postelj ter poprosi, naj mu gredó po gospoda, drugače ga bo vrag vzel.

Sosedje, ki so se med tem zbrali pri njem, se zavzeti spogledajo in nekdo res skoči doli v župnišče povedat, kaj da se pri Žabarju godi. Kmalu na to pridejo gospod kapelan, molijo nekaj iz bukev in pokropé vso sobo z blagoslovljeno vodo. Takoj potem pa pes izgine.

Žabar se je umiril ter je bled, kakor smrt, pripovedoval, kaj da je zakrivil. Danes na vsežgodaj je bil že v cerkvi, kjer se je zopet z Bogom spravil.“

Tu je ženica prenehala; mi pa smo tudi ravno pokosili. Gospodinja vstane, da odpravi beračico, ostali smo se pa še dalje pomenkovali o tem dogodku ter ga pretresavali na vse strani. Nekoliko neverjetna se nam je stvar vsekako dozdevala, ali tega si pa zopet nismo mogli misliti, da bi si kaj takega starica sama na celem izmislila. Je sicer res, da človek, ki veliko govori, ali veliko vé, ali pa veliko laže, pa: „Claudite nunc rivos, satis iam prata biberunt.“

Ali naši službeni listi so postali za sedanje vlade tako v sebe zaljubljeni, da ne priznavajo nobenemu drugemu pravice, soditi o domačih zadevah, nego samo vladnim privržencem; vse, kar trdijo opozicijonci, je le sleparija, da skoraj že veleizdajstvo. Prišli smo že v tej zaslepljenosti tako daleč, da ni dopuščeno, braniti samo nagodbo, če ni to po volji vladnih kimovcev, ki jo pusté na vse strani kršiti.

Nagodba jim je sicer temeljno državno pravo, ali če se iz tega prava članek za člankom gubi na škodo Hrvatske le zato, ker Mažari tako hočejo, ne ustavljajo se nikdar tej krivici. In tako je tudi v tej zadevi. Osvedočeni smo, da velik del zastopnikov današnje saborske večine vidi, kaj misli Ogerska s Hrvatsko ravno v omenjenem pogledu, pa vendar se nobeden ne gane, da o tem spregovori na merodavnem mestu, nego so prepustili obrambo svojih pravic onemu članu večine, ki ni do zdaj še nobenkrat iskreno delal za hrvatski narod, marveč pri vsaki zgodbi popuščal le na škodo naše domovine. Čas je že skrajni, da se tudi večina otrese takih članov, pa reši še ono, kar se da rešiti. Če vam je res avtonomija hrvatska tako sveta, kakor vedno trdite, zdaj pokažite, da ste na svojem mestu. Čim bode državno sodišče uvedeno, kakor so ga Mažari brez nas osnovali, vmešavali se bodo v našo ožjo avtonomijo in potem nastanejo nove borbe, ki se bodo za nas javljine dobro skončale.

Politični pregled.

V Ljubljani, 10. januarija.

Ogerski katoliški shod je liberalcem trin peti. Zaradi tega so se pa sporazumeli s socijalnimi demokrati, da bi tedaj demonstrirali proti katoliškemu shodu. To se bode morda tudi zgodilo, ker židje so skrajno predrzni. Katoliški listi opominjajo liberalce, naj mirujejo. Le predobro je znano njih zveza s socijalisti in katoliško prebivalstvo bode delalo le nje odgovorne za socijalistične demonstracije. Prav lahko bi se pa utegnili pripetiti, da bi prebivalstvo odgovorilo na te demonstracije z demonstracijami proti židom ne le v Budimpešti, tem več po vsej deželi. Za cerkveno politiko utegne potem priti židovsko vprašanje na dnevni red. — Videti je, da ta opomin ni ostal brez uspeha. Liberalni listi omenjajo, kaj pišejo katoliški listi, ali videti je, da se že nekoliko boje! Prebivalstvo je tako že razburjeno na žide, in treba je le še majhnega povoda, ko se začne gibati po vsej Ogerski. Židje torej najpametneje store, da ne dražijo prebivalstva in nikomur ne vsiljujejo svojih nazorov.

Socijalistično gibanje v Nemčiji. Šleški in poznanjski socijalni demokratje so imeli na starega in na novega leta dan shod v Hainauu, da se organizuje stranka v teh dveh provincijah. Obe ti dve pokrajini se bodeda razdelili v agitacijske okraje, katerih bode vsak imel svoj agitacijski odbor. Pri razdeljevanju teh okrajev se bode pa oziralo na narodnost. Za nemške okraje se osnuje posebno provincijalno vodstvo v Šleziji, za poljske okraje bode vodstvo v Poznanju. Vidi se torej, da celó socijalni demokratje znajo ceniti pomen narodnosti. Ta shod je nadalje sklenil, da naj se osnuje poseben časniškarski odbor v Berlinu, kateri bi oskrbljeval provincijalne liste z dopisi. Sklenilo se je, z vsemi silami delati za odpravo sedanjega deželnozborskega volilnega reda v Prusiji, po katerem volilci volijo v treh razredih in je volilna pravica navezana na določeno svoto davka. Ta volilni red je za bogatejše razrede jako ugoden, delavcem pa zapira vrata v deželni zbor. Razširjenju volilne pravice za deželni zbor se posebno upirajo protestantski konservativci, kateri se bojé za svoj vpliv. Sedaj imajo v deželnem zboru jako vplivno besedo. Katoliška stranka bi pa bila na boljsem, ko se razširi volilna pravica.

Izgredi na Siciliji. Nekoliko se je prebivalstvo pomirilo, ali vendar se ponekod izgredi še vedno ponavljajo. Osnovala so se tri vojna sodišča v Palermu, Messini in Caltonisserti. Vojaškim poveljnikom se je dalo pooblastilo, da skličejo izredno vojno sodišče, če bode to potrebno v interesu reda in miru. Mej papirji, katere so dosegli, dobili so tudi ključ za šifrovana pisma. Iz šifrovanih pisem pa sedaj vojaško poveljništvo lahko izve za vse zaloge orožja in smodnika na Siciliji. Razkrilo se bode tudi, od kod je prihajal denar. Toliko je sedaj že gotovo, da so anarhisti in socijalisti nameravali razširiti vstajo po vsej Italiji. Da je vlada le še nekoliko čakala, pa bi bila imela vstajo po vsej Italiji.

Ne ve se pa še sedaj, če se bode dala narodna nevolja zaježiti. V obetane reforme nima pa nikdo nobenega zaupanja. Najbrž tudi Crispi sam ne verjame, da bi se z njegovimi reformami ljudstvu kaj pomagalo.

Brazilijska. Dve važni vesti prihajate iz Brazilijske. Admiral Mello je zbolel in maršal Peixoto je dal svojo ostavko. Glavi obeh borečih se strank se torej umikata. Najbrž se sedaj borba konča. Sicer ne vemo, ali Peixoto hoče z nova kandidovati za predsedništvo republike in če bolni admiral Mello se še čuti dovolj močnega, da bi kandidoval za predsedništvo. Poprej je admiral Mello sicer zagotavljal, da mu ni za predsedništvo, ali nam se pa pač zdi neumljivo, zakaj bi se sicer bil bojeval. Stvari se v kratkem pač kaj pojasne.

Cerkveni letopis.

Franciščanska cerkev Matere Milosti v Mariboru.

V Mariboru na Štajerskem se stavi preblaženi Devici Mariji, Materi Milosti na čast nova cerkev in sicer iz milodarov hvaležnih Marijinih otrok. Ustanovila se je v ta namen v franciščanskem samostanu posebna družba za zidanje nove cerkve. Vsak družnik daruje najmanj 5 krajcarjev t. j. 10 helarjev ali beličev vsaki mesec ali 60 kr. t. j. 1 krono in 20 hel. nove veljave na leto za Marijino cerkev. Duhovne dobrote te Marijine družbe so precej velike. Stoji namreč ta družba v posebnem varstvu sv. starišev preblažene Device Marije, sv. Joahima in sv. Ane. Berete se vsaki dan dve sv. maši in sicer ena za vse žive in druga za vse rajne družnike. Namen je ta, da bi po mogočni priprošnji Matere Milosti vsi živi družniki dosegli enkrat blaženo smrt in vsi rajni bili hitro rešeni iz ognja vic. Ko bode nova cerkev dozidana, pridejo vsa imena družnikov k podnožju čudodelne podobe Matere Milosti in se bodo tam hranila za večni spomin. Vrh tega se še vsak družnik udeleži vseh molitev, dobrih del, božjih potov in daritev sv. maš, ki se v namen te družbe opravljajo.

Prosimo tedaj v imenu preblažene Device Marije, Matere Milosti vse hvaležne Marijine otroke, naj pristopijo k tej družbi in nam pomagajo dovršiti veličastno svetišče Matere Milosti. Veliko jih je sicer že pristopilo — naša družba šteje blizu 13000 udov — vendar veliko družnikov in milodarov še pričakujemo, če hočemo to bogoljubno delo dokončati do 15. avgusta 1895!

Imamo namreč namen, da bi ta Marijina cerkev bila ob enem spomin sedemstoletnice rojstva velikega čudodelnika in častilca Marijinega, sv. Antona Padovanskega, ki se bo gotovo 15. avg. 1895 povsod slovesno obhajala, kjer se ta čudodelnik celega sveta časti in na pomoč kliče. Nekako hočemo tudi s tem bogoljubnim delom oživeti in obuditi češčenje in zaupanje do sv. device-mučenice Filomene, ki se je pred kakimi 40 leti goreče na Slovenskem častila in se tudi kazala čudovito pomočnico v brezštevilnih revah in nadlogah našega pozemeljskega življenja — zatorej bodeda tudi imela sv. Anton Padovanski in sv. Filomena svoje lastne kapelice v novi Marijini cerkvi. Veliko je naše zaupanje, da bode Marija, Mati Milosti v tej cerkvi velike milosti delila in da bodeda ta čudodelna svetnika v tem Marijinem svetišču razodevala, kako velika in mogočna sta pred Božjim obličjem v nebeškem kraljestvu. Ker smo prepričani, da ima preblažena Mati Božja veliko otrok in častilcev med pobožnimi Slovenci in da se češčenje in zaupanje do sv. Antona Padovanskega in sv. device-mučenice Filomene vedno bolje razveta in širi, trdno zaupamo, da se bo še veliko Marijinih otrok za našo družbo oglasilo in svojo ljubezen in zaupanje do sv. Antona in sv. Filomene s tem pokazalo, da nas v našem blaženem pa tudi trudapolnem delu podpirajo!

Ko so naš milostljivi knezoškof letos 10. avgusta blagoslovili podzidje in položili temeljni kamen za Marijino svetišče, so po presveti daritvi sledeče besede izgovorili:

„Pri oltarju sem danes prosil plačevalca vsega dobrega, naj milodare dobrotnikov za to hvalevredno delo s časnimi in večnimi dobrotami povračuje. Imena radodarnih dobrotnikov niso sicer znana pred svetom in niso zapisana v očitnih listih — pa ta imena so gotovo zapisana v bukvah življenja. Preroške besede pobožnega Tobija čez krasno Jeruzalemsko mesto in njegov veličastni tempelj: „Blaženi, ki bodo Tebe zidali“ se bodejo tudi nad vsemi ti-

stimi izpolnile, ki s svojimi milodari pomagajo zidati to Marijino cerkev. Amen, Amen, Vam rečem: Vsi, ki s svojimi milodari pomagajo zidati to Marijino cerkev, si pridobivajo pravico do večnega sedeža v nebeškem kraljestvu!

Predragi Marijini otroci! premislite te globoke besede v duhu sv. vere ter hitite ubogim očetom frančiškonom na pomoč in njim pomagajte pozidati cerkev, ki bode posvečena preblaženi Devici Mariji, Materi Milosti in posebnemu češčenju čudodelnih svetnikov sv. Antona Padovanskega in sv. devicemučenice Filomene! Sklenemo našo panižno prošnjo z geslom, ki smo si ga izvolili za našo bogoljubno delo in v koje stavimo celo svoje zaupanje in ki tako-le glasi:

Vse **po** Mariji! Vse **z** Marijo!

Vse **v** Mariji! Vse **za** Marijo!

Frančiškanski samostan v Mariboru

dné 25. dec. 1893.

P. Kalist Herie,

gvardijan in predsednik Marijine družbe.

Slomšekova slavnost v mariborskem bogoslovju.

Če sploh kdo, mora brezdvomno bogoslovska mladež imeti vzvišene vzore pred očmi, za katere se navdušuje in katerih se trudi doseči. Od duhovnika se tirja dandanes veliko, od vseh strani pričakuje se od njega, da stoji zmiraj v prvih vrstah, kjer je treba se boriti, delati in trpeti. Posebno slovenski narod pričakuje od svojih duhovnikov, da mu branijo med prvimi bojevniki njegove najdražje svetinje, kjer in kadar so v nevarnosti. Slovenska bogoslovska mladež se torej ne sme muditi, temveč se mora skrbno pripravljati na svoj bodoči poklic, na nalogo, ki jo čaka.

To skrbno pripravljavanje obstoji v pridnem učenju in v vsestranskem izobraževanju. Vendar zraven se mora tudi ozirati vedno na vzore, ki jej kažejo, kako jej bo treba že v bližnji prihodnosti delovati, ki jo ogrevajo in navdušujejo, da ne opeša v svojem pripravljanju, v svojem stremljenju. Če si hočejo slovenski bogoslovci izbrati svojo vodilno zvezdo, ni jim je treba dolgo iskati. Nedavna minolost kaže jim ime moža, na katerega se smejo po vsej pravici ozirati kot na svoj vzor; ta mož je Anton Martin Slomšek, bivši vladika labodski.

Preteklo nedeljo, dné 7. januarija, vršila se je v mariborskem bogoslovju slavnost, pri kateri so mariborski bogoslovci pokazali, da dobro razumevajo svoj bodoči poklic, in pri kateri so slovesno izjavili, da jim hoče vedno in vselej v njih življenju biti vodilna zvezda veliki Slomšek. Pri tej priložnosti slavili so ga kot vzor duhovnika in kot vzor rodo- in domoljuba.

K slavnosti so pršli tudi prevzvišeni knez in vladika dr. Napotnik, prečast. gg. kanoniki in lepo število domače duhovščine. Najprej je semeniški duhovnik g. Kokelj pozdravil v prologu vse navzoče ter povedal, da je Slomškov prapor, na katerem je stalo géslo: „Vse za vero, dom, cesarja!“, danes bujno zaplapolal v našem bogoslovju in da mu bogoslovci danes slovesno prisegajo zvestobo. Na to se je zapéla krasna kompozicija Fürsterjeva, „Kantata iz ps. 126“.

Ko so glasovi izurjenih pevcev utihnili, stopil je na oder bogoslovec II, leta, g. Korošec, ter proslavljal Slomšeka kot pravi vzor duhovnika. Risal je vladiko, kako vestno je skrbel za blagor svojih vernikov, in kako je tudi samega sebe bogato okrasil s čednostmi in krepostmi. Vera katoliška je bila Slomšku vir moči in sreče, in ker je hotel, da postanejo tudi njegovi rojaki, njegovi verniki, močni in srečni, zato jih je klical, da naj se pridejo krepiti k viru resnice, k veri katoliški.

Po govoru zapéla se je pesem: „Slovanski svet, ti si krasen!“ z globokim čustvom ter prouzročila pri poslušalcih vidno navdušenost. V slavnostni pesmi „Slava Slomšku“ je slavil bogoslovec I. leta, g. Zemljich, zares s pesniškim vzletom velike zasluge Slomškove za cerkev, narod in državo.

Na to je nastopil bogoslovec III. leta, gosp. Muršič, in slikal Slomšeka v govoru po vsebini in obliki dovršenem kot vzornoga rodo- in domoljuba. Slomšek je ljubil svojo domovino in svoj domači jezik, ljubil pa tudi svojega cesarja, to nam je dokazal govornik z besedami in dejanji Slomškovimi. Veličasten in navduševalen je bil konec, v katerem je slavitelj obljubljal Slomškovega duhu, da ga hočejo bogoslovci posnemati v gorečnosti

za poklic duhovski, v velikiljubezni do naroda, in v spoštovanju in pokorščini do cesarja in njegovih postav.

Zivahno odobravanje je sledilo kot pohvala mlademu govorniku. Pevski zbor je zapél pesem „Avstrija moja“. Zadnji točki sta bili citiranje gosp. Janžekoviča, bogoslovca IV. leta, in g. Gobeča, bogoslovca II. leta, ter petje: „Preljubo veselje, o kje si domá?“.

Med pevci videli smo tudi g. kapelana Siglna in g. Štrakelja, ki sta s svojimi glasovi veliko pripomogla k izbornemu petju.

Po dovršenih točkah programovih vstali so prevzvišeni vladika ter nagovorili gg. bogoslovce blizu tako-le: „Častiti gg. bogoslovci! S pomočjo svojih predstojnikov priredili ste prav hvalevredno slovesnost, v častni spomin preblagega kneza in škofa Ant. Mart. Slomška. Slavili ste ga kot vzglednega duhovnika in kot vzornega rodo- in domoljuba. To je vse časti- in hvalevredno. Ni pa zadosti, če kdo samo z besedo časti velike može, treba je to storiti tudi z življenjem, dejanjem. Slomšek so le z železno marljivostjo postali to, kar so bili. Tako se morate truditi tudi Vi, tudi v marljivosti si jih morate staviti za vzgled. Zatorej „redimite tempus“, — kakor pravi sv. Pavel. — porabite čas. Tako boste najlaglje dosegli svoj vzor, ako ste marljivi in neumorno delavni.“ Naposled podelili so jim svoj višjepastirski blagoslov ter se potem poslovili od njih.

Slavnost vršila se je veličastno. Navdušenje je bilo veliko. Prepričani smo, da bode gg. bogoslovcem še dolgo ostala ta slavnost v spominu, in da bodo, kakor so jih vladika vzpodbujali, jedenkrat tudi v življenju z dejanjem delovali za iste vzore, za katere so se ta večer z besedo navduševali. — Slava Slomšku!

Dnevne novice.

V Ljubljani, 10. januarija.

(Občni zbor kat. polit. društva) vršil se je včeraj v rokodelskem domu. Obširnejše o tem zborovanju poročamo na drugem mestu, tukaj le omenimo, da je po pregledno in zanimivo sestavljenem poročilu tajnika g. dr. Vinka Gregoriča društvo napredovalo tudi v minolem letu ter da ima po izkazu blagajnika gosp. Ivana Peterca konci leta 1893 društvo imetja okoli 800 gl. Navzoči so soglasno odobrvali pojasnilo predsednikovo o novem političnem položaju in deželni poslanec g. Stegnar se je med glasno odobravanjem zahvalil predsedniku za zanimivo poročilo in izrazil zaupanje slovenskim državnim poslancem v konservativnem klubu, zahvalil je tudi g. tajnika dr. V. Gregoriča in blagajnika g. J. Peterca za njih trudoljubivo delovanje v odboru in za lepi, ugodni poročili. — V odbor so bili izvoljeni gg.: Ant. Belec, dr. Vinko Gregorič, Andrej Kalan, Karol Klun, dr. Jan. Ev. Krek, dr. Fr. Papež, Ivan Peterca, Fr. Povše, Lud. Ravnikar, dr. Ivan Sušteršič; namestnika: dr. J. Janežič in Fr. Peterca. — Za pregledovalce računov: gg. L. Gestrin in Jos. Pichler. — Predsednik se po dovršenih volitvah zahvali vdeležencem, vspodbuja društvenike za marljivo delovanje in razširjanje društvenih namenov ter sklene z iskreno odobravanjem Slava-klicem na presvetlega cesarja.

(Slovensko gledališče.) 10. januarija se predstavlja „Čarostrelec“. Gspdč. Leščinska zopet nastopi kot „Agata“. — V soboto se predstavlja „Premogar“, izviren igrokaz iz nove dobe; spisal Jos. Vošnjak.

(Dober tek. Ogenj.) Z Radovice 3. jan.: Tukajšnjemu posestniku je poginila stara dobro rejena svinja. Zakopal jo je globoko v zemljo. Slučajno pridejo cigani v vas in čuvši o nesreči izkopljejo po noči mrhovino in jo odpeljejo, da se pogosta z mastno pečenko. Dober tek! — Sinoči ob 10. uri bije v sosedni žumberski župni cerkvi plat zvona v znamenje, da gori. Pogorela je na vinski kleti slamnata streha, sedem kadi, preša in mnogo druge drobnarije. Sreča, da so ljudje prihiteli in ogenj pogasili, kajti v kleti sami je shranjeno mnogo vina in žganja. Sumi se, da je zažgal zlobnež iz maščevanja. — Za novo leto vam voščim mnogo naročnikov, pa tudi mnogo poročevalcev, ki naj vam pridno dopisujejo. Z Bogom in zdravi v novem letu!

(Iz Gorice) smo prejeli nastopno pojasnilo: V „Slovenca“ št. 2 t. m. pišete med dnevnimi novicami sledeče: „Staroslovanski obredni jezik uvedel se je po naročilu oskrbovalca škofije, prečast. gosp.

msgr. Fr. Volarića v škofiji Krk, ki obsega Kvarnerske otoke. Rabil se bode v tej škofiji odslej lepi, v Rimu tiskani glagolski „misale“ in „rituale“. Italijanissimom je ta ukrep hud trn v péti . . .“ itd. Naslanjajoč se na Vašo nepristranost in ljubav, koja gojite za istino, prosimo Vas, da v obrano časti našega prečast. kap. vikarija dr. Volarića, proti kateremu bi ona Vaša vest mogla izzvati ostrih članokov v glasilih njemu neprijaznih, sprejmite to-le razjasnenje: Staroslovanski jezik v službi božji rimskega obreda rabi se po celi krčki biskupiji, odkar je postal liturgičen jezik; prečast. g. dr. Volarić ni sedaj nič na svojo roko na novo uvel, nego je takoj, ko je dobil iz Rima novi misale, odobren in tiskan od sv. Stolice, razposlal na dekanijske urade okrožnico, v koji naroča, da se zanjprej izključljivo rabi pri sv. maši in blagoslovu novi „misale“ i za one molitve, koje se v nekaterih župnijah abusivno čitajo v hrvatskem jeziku po takozvanem „ščavetu“. Prečast. g. Volarić je dvignil takoj glas proti zlorabi, kakor i drugi škofje, ter je delal baš tako, kakor želi i sv. Stolica: da se pri sv. maši rabi staroslovanski, a ne hrvatski jezik. — Z ozirom na „ritual-obrednik“, koji se rabi po krčki škofiji, ta ni glagolski, nego je pisan z latinico, a v hrvatskem jeziku. Izdan je v Rimu v tiskarni „kongregacije de propaganda“ prvokrat leta 1640, a latinski mu je naslov: „Rituale romanum slavonicum idiomae jussu S. D. N. Urbani VIII. editum“. Ker se danes te izdaje več ne more dobiti, je gosp. kanonik Parčić po nalogu rimske Stolice priredil lansko leto novo popravljeno in spopolnjeno izdajo tega rituala; prečast. g. dr. Volarić pa je to javil svećenikom, da ga naroče, kjer ga je treba. Toliko istini na čast in v razjasnenje stvari. — Gorica, 1. jan. 1894. — Z odličnim spoštovanjem: Bogoslovci krčke škofije v goriškem semenišču.

(Z Reke.) Dne 28. decembra m. l. se je pripeljal v Reko dalmatinski guverner David pl. Rhonfeld. — Dne 31. decembra sta se vrnila s potovanja nadvojvoda Avgust in nadvojvodinja Avgusta. Na predvečer so tukajšnji ognjegasci pustili v palači nadvojvode Josipa krasen šopek cvetic, drugi dan pa reški rokodelci. Ta visoka družina je zelo priljubljena vsled vzorno-krščanskega življenja in milosrčnosti. — Dne 1. t. m. je dospela v Opatijo cesaričinja-vdova Štefanija. Ondi bivajoča aristokracija jej je podarila pri dohodu krasen cvetlični šopek. — 2. t. m. je padel sneg po Učki, bližnjih gorah in otokih. — 3. t. m. sta se odpeljala iz Reke nadvojvoda Avgust in njegova visoka soproga. — 4. t. m. se je ponesrečil neki 23letni delavec. Padel je šest metrov globoko in se zelo ranil. — V minolem letu so osnovali tukaj Lahi nekako književno društvo („Circolo letterario“). Namen mu je, širiti in pospeševati v Reki laški jezik in duh. Tega društva pač ne bi bilo treba, zakaj za laško propagacijo skrbé dovolj šole. Značilno je to, da je guverner, Mažar po krvi in duhu, pristopil k temu društvu. Naj se Mažari in Lahi še tako družijo v uničevanje Hrvatov, jezika našega vse jedno v Reki zatrti ne bodo. Dasi ni v šoli ne duha ne sluha o našem jeziku, je Reka vendar na hrvatski zemlji, se vse jedno po prodajalnicah mnogo govori v našem jeziku. Okolica je namreč čisto hrvatska in ko pridejo ljudje iz nje v Reko kupovat in prodavat, morajo z njimi tudi najhujši Mažari in Italijanissimi hrvatski govoriti, ako hočejo od okoličanov živeti. — Minolo leto je bilo za reške Hrvate prav tužno. Dal Bog, da bi se jim vsaj v tem letu kaj dalo.

(Neverjetna starost.) Angleški časopisi poročajo, da je v Balcombi na Skotskem družina, katere člani so silno stari. Oče je star 104 leta, mati 100 let, in njih osem sinov so stari od 80—49 let. Cela družina broji 886 let. V Balcombi je neki zelo zdrav zrak.

(Z Reke): Leta 1893 je umrlo tukaj 1217 oseb; 224 več, kakor leta 1892. Samo meseca decembra jih je umrlo 221. — Tujcev je bilo lani v Reki 26.554.

(Šolstvo na Češkem leta 1893.) Cela dežela je razdeljena v 58 čeških, 47 nemških in 3 mestne šolske okraje. V čeških okrajih je bilo 90 mestnih in 2650 ljudskih čeških šol; 3 mestne in 30 ljudskih nemških šol. — V nemških okrajih je bilo 22 ljudskih čeških šol in 369 mestnih ter 2105 ljudskih nemških šol. V češke šole je hodilo 3023 nemških otrok, v nemške šole pa 17.224 čeških otrok. Za ljudske šole se bode leta 1893 porabila ogromna svota 6,958.000 gl.

(Misijone) so zadnji čas začeli pogosteje obhajati tudi na Koroškem. Minolo jesen so imeli misijone v Weisensteinu, Pustrici in Skočidolu. Od 3. do 10. decembra sta č. oo. Doljak in Tomazetič S. J. vodila misijon v Dobrlivesi, kjer je pristopilo k sv. obhajilu 1998 oseb. Od 6.—13. t. m. je misijon v Sokovem. Vodijo ga č. oo. redemptoristi iz Ljubua.

Društva.

(Pevsko društvo „Ljubljana.“) Vabilo na drugi redni občni zbor, ki bo v nedeljo dne 14. januarja t. l., ob 2 uri popoldne, v steklenem salonu gospoda Ferlina restavracije „Pri zvezdi“, Cesarja Josipa trg št. 13. — Vspored: 1. Pozdrav in poročilo predsedstva. 2. Poročilo tajnikovo. 3. Poročilo računskih preglednikov. 4. Poročilo blagajnikovo. 5. Volitev predsednika in njega namestnika (izmed izvršujočih članov). 6. Volitev odbornikov (6 izmed izvršujočih, 1 izmed podpornih članov, skupaj 7. Volitev dveh preglednikov računov (1 izmed izvršujočih, 1 izmed podpornih članov. 8. Raznosterosti.

(Vabilo na Prešernovo slavnost,) katero priredi akademično društvo „Triglav“ v Gradcu dne 23. januarja 1893 s prijaznim sodelovanjem akademičnega društva „Hrvatska“. Lokal: Daniel-Annensäle. Začetek ob 8. uri zvečer — Pri plesu svira vojaška godba pešpolka št. 47. — Vstopnina: za osebo 1 gld., za obitelj 3 gld. — Vspored: 1. Pozdrav predsednikov (govori g. drd. med. Krušić). 2. I. pl. Zajc: „Hrvaticam“, udarja tamburaški zbor. 3. a) Henry Vieuxtemps: Op. 23, Nr 3 Reverie; b) Zarzyski: Op. 26. Mazurka. — Solo na goslih (g. stud. iur. Drahsler) s spremljevanjem na glasoviru (gosp. stud. iur. Šavnik). 4. Vilhar: „Slovo“. moški zbor z bariton-solo (g. drd. med. Štuhec). 5. V. G. Brož: „Jedna noč v Zlatnom Pragu“, udarja tamburaški zbor.

Telegrami.

Praga, 9. januarja. Pri pogrebu vojaka pešca Matavška, ki je slučajno bil ubit v boju z nekim policistom, bili so neredi. Policija je ljudi s sabljami razganjala in tri osebe zaprla.

Bari, 9. januarja. Včeraj bili so v Ruvu resni nemiri. Razgrajalci so zažgali erarično poslopje in napali vojašnice. Žandarmerija je streljala. 1 oseba je umrla, 4 ranjene, 25 so jih zaprli.

Rim, 10. januarja. Kakor poročajo zasebne brzojavke, je v Coratu množica ljudstva napala županovo hišo in kamnjala vojake. Več vojakov je ranjenih. Vojaki so začeli streljati in bilo je več oseb mrtvih in ranjenih.

Berolin, 9. januarja. Tukaj so delavci razgrajali, kliče: „Dela ali jesti!“ ter pobijali vrata in okna. Policija jih je razgnala z orožjem.

Berolin, 10. januarja. „Nordd. Allg. Zeitung“ pravi, da so vse vesti o demisiji nemškega kancelarja izmišljene.

Chicago, 9. januarja. Kazino in veliko razstavno poslopje svobodnih umetnostij sta pogoreli.

Premovana železovna tinktura lekarja Piccolija v Ljubljani se ne more primerjati s podobnimi navadno drastično vplivajočimi preparati, kateri so, če tudi sprva kaže, da močno vplivajo, škodljivi prebavljajočim organom. 584 8 10-3

Umrli so:

6. januarja. Mik'avž Škafar, gostac, 75 let, Črna Vas št. 48, ostarelost. — Emilija Kantz, majorjeva vdova, 73 let, Gospodske ulice 17, marasmus.

7. januarja. Helena Zebal, zasebnica, 89¹/₂ leta, Knaflove ulice 4, ostarelost. — Jožef Lulik, delavčev sin, 6 let, Streliške ulice 11, škrlatica. — Janez Gole, gostac, 56 let, Kravja dolina 11, jetika.

Tujci.

8. januarja.

Pri **Maliču:** Pfeifer, dež. poslanec, s Krškega. — Braune, dež. poslanec, iz Kočevja. — Višnikar, dež. poslanec, iz Ribnice. — Osten, Bruckner, Auersperg, c. kr. komornik Wulkheimer, Graf, Gross z Dunaja. — Winterhalter iz Maribora. — Schütz iz Brna. — Dekleva, Seunig iz Gorice. — Kopetzky, stavbeni podjetnik, iz Beljaka.

Pri **Stonu:** Pudler, Sachs, Nelser z Dunaja. — Dus iz Szolnoka. — Goldschmidt, Dodmasai iz Trsta. — Rott iz Kamnika.

Pri **bavarskem dvoru:** Monitzer iz Domžal. — Zitterschlagler iz Vipave.

Pri **Juznem kolodvoru:** L. Böhme, čevljar, z Lipe.

Pri **avstrijskem caru:** Ivan Puppen, trgovec z lesom, iz Dovjega. — Cerar iz Blagovice. — Stolfa iz Sežane.

Vremensko sporočilo.

Dan	Čas	Stanje	Veter	Vreme	Mokrine na 24 ur v mm
		zrakomera v mm	toplomera po Celsiusu		
7. u. zjut.	7417	-42	sl. vzh.	oblačno	
9. u. pop.	7412	-04	sl. svzh.	"	000
9. u. zveč.	7418	-20	"	"	
Srednja temperatura -22. za 0-4° pod normalom					

Tržne cene v Ljubljani

dne 10. januarja.

	gl. kr.		gl. kr.
Pšenica, m. st.	7 50	Špeh povojen, kgr.	64
Rež,	6	Surovo maslo,	82
Ječmen,	6	Jajce, jedno	3
Oves,	6 70	Mleko, liter	10
Ajda,	8	Goveje meso, kgr.	64
Proso,	5 80	Telečje	58
Koruza,	5 40	Svinjsko	56
Krompir,	2 20	Kostrunovo	38
Leča, hktl.	13	Piščanec	50
Grah,	13	Golob	18
Fižol,	8	Seno, 100 kgr.	57
Maslo, kgr.	96	Slama, 100	87
Mast,	68	Drva trda, 4 kub.m.	7 30
Špeh svež,	56	" mehka, 4 " "	5 20

Stanje avstro-ogerske banke

dne 7. januarja 1894.

(Brzojavno poročilo.)

Bankovcev v prometu	gld.	
Kovinski zaklad	470.630.000	(-15.994.000)
Listnica	278.624.000	(+ 390.000)
Lombard	153.409.000	(-18 290.000)
Davka prosta bančna rezerva	40.807.000	(+ 2,508.000)
Državnih bankovcev je v prometu	33.974 000	(+18.034.000)
	gld. 272.098.000	(- 5 000)

Poziv!

Prodajalnica v obljudenem kraju našega mesta, katera ima tudi stanovanje, obstoječa že 33 let, **oddá se takoj v najem** s pogojem, da dotičnik odkupi ondi nahajajoče se izgotovljeno blago proti gotovemu plačilu.

Izdelki te vrste zagotovljejo pošten zaslužek, ker nimajo v Ljubljani tekmovalne konkurence.

Natančneje pové administracija tega lista, Vodnikove ulice 2 v Ljubljani. 31 3-1

Zdrav, óvrst dovolj izšolan deček sprejme se za

učenca

v tukajšnje **špecerijsko prodajalnico**. Dečki z dežele, osobito taki, ki so se že učili kratek čas v trgovini in k želé obiskovati tukajšnje trgovinsko šolo, imajo prednost.

Natančneje pové upravništvo »Slovenca«. 3-1 32

Božjast.

se ozdravi, ne da bi se zopet povrnila, tisočeri dokazujejo ta čudovit uspeh znanosti. Obširna poročila z marko za odgovor naj se pošljejo na: 604 20-6, Office Sanitas, Pariz, 20 Boulevard, St. Michel.

30 1

Tugepolnega sreča naznanjamo prežalostno vest o smrti našega iskreno ljubljenega sina, oziroma brata, svaka in strica, gospoda

Antona Žužek-a

c. kr. stavbnega pristava v Kranju

ki je dne 6. t. m. v Florenci na Laškem nenadno preminul v 33. letu svoje dōbe.

Svete maše zadušnice za nepozabnega pokojnika se bodo brale v farni cerkvi pri sv. Jakobu.

Vsem prijateljem in sorodnikom se umrli priporoča v pobožno molitev in v blag spomin.

V LJUBLJANI, dne 10. januarja 1894.

Štefan in Antonija Žužek, stariši.

Leopold Žužek, c. kr. okr. sodnik,
Franc Žužek, c. kr. nadinženr,
Josip Žužek, c. kr. inženr,
Karol Žužek, posestnik,
bratje.

Ivan Vencajz, c. kr. dež. sod. svetnik,
Ivan Lapajne, ravnatelj meščanske šole,
dr. Josip Derč, zdravnik,
svaki.

Marija Vencajz, roj. Žužek,
Julija Lapajne roj. Žužek,
Ana Derč roj. Žužek,
sestre.

Marija Žužek roj. Domladiš,
Franja Žužek roj. Dekleva,
Marija Žužek roj. Šušnik,
svakinje.

Dunajska borza.

Dne 10. januarja.

Papirna renta 5%, 16% davka	98 gld. 20 kr.
Srebrna renta 5%, 16% davka	97 . 85
Zlata renta 4%, davka prosta	119 . 10
4% avstrijska kronina renta, 200 kron	96 . 95
Akcije avstro-ogerske banke, 600 gld.	1037
Kreditne akcije, 180 gld.	356 . 10
London, 10 funtov stri.	124 . 15
Napoleonador (20 fr.)	9 . 86 ¹ / ₂
Cesaraki cekini	5 . 85
Nemških mark 100	60 . 87 ¹ / ₂

Dne 9. januarja.

Ogerska zlata renta 4%	116 gld. 80 kr.
Ogerska kronina renta 4%, 200 kron	95
4% državne srečke l. 1854., 250 gld.	145 . 50
5% državne srečke l. 1860., 100 gld.	161
Državne srečke l. 1864., 100 gld.	195 . 50
Zastavna pisma avstr. ostr. zem. kred. banke 4%	98 . 50
4% kranjsko deželno posojilo	97 . 60
Kreditne srečke, 100 gld.	195
St. Genois srečke, 40 gld.	71

4% srečke dunajske parobrodne družbe	139 gld. 50 kr
Avstr. rubežega križa srečke, 10 gld.	18 . 75
Rudolfove srečke, 10 gld.	23 . 50
Salmove srečke, 40 gld.	71
Waldsteinove srečke, 20 gld.	48
Ljubljanske srečke	23 . 50
Akcije anglo-avstrijske banke, 200 gld.	154 . 75
Akcije Ferdinandove sev. želez. 1000 gl. st. v	2930
Akcije južne železnice, 200 gld. sr.	112
Papirnih rubeljev 100	132 . 50

Menjarnična delniška družba

„MERCUR“
Wollzeile št. 10 Dunaj, Mariahilferstrasse 74 B.

Nakup in prodaja
vsakovrstnih državnih papirjev, srečk, denarjev itd.
Zavarovanje za zgube pri žrebanjih, pri izžrebanju najmanjšega dobitka.
Kulantna izvršitev naročil na borzi.

Pojasnila v vseh gospodarskih in finančnih stvareh, potem o kursnih vrednostih vseh spekulacijskih vrednostnih papirjev in vestni sveti za dosego kolikor je mogoče visocega obrestovanja pri popolni varnosti
naloženih glavnice.